Ч. 197 Пятниця 1 (14) вересня 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтовоі.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостvах на провінциі:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Цїсар в Галичинї. — Спір Болгариї з Румунією. — Справа хіньска).

Є. В. Цісар удав ся дня 11 с. м. о 6-ій годинї рано з дружиною двірским поїздом з Ясла до Тарнівця, де вже ждали конї приготовлені до їзди на поле маневрів. Монарх відбув перегляд кавалериї дивізиї ґен. Брудермана, що стояла тоді на полудневий захід від Тарнівця, а відтак верхом удав ся на горби на північ від Добешана. Монарх слідив дуже уважно перебіг борби кінноти, а по еї окінченю довершув перегляду ще кількох відділів войск і вернув о годинї $^1/_2$10 з Тарнівця двірским поїздом до головної кватири в Яслї. Найясн. Пан хотів мати погляд на цілу борбу, їхав з малими перервами цілий час перед борбою і підчас неї поспішно, так що всї присутні дивували ся силї і здоровлю Монарха, що може все перенести войскові труди. Шеф ґенерального штабу ґен. Бек на короткий час перед приїздом Монарха до Тарнівця прибув там з начальним командантом маневрів і товаришив Найясн. Панови на поле вправ. По обідї двірскім удав ся Монарх з п. Намістником ґр. Піниньским до своеї резиденциї і зараз потім приймив п. Намістника на довшій авдиенциї. По полудни працював Цїсар над справами Державы. Множество депеш надходить до Монарха, а куриери привозять і відвозять почту з Відня і до Відня.

По обідї двірскім, який відбуде ся нинї возьмуть участь між иншими епископи і тайні радники, котрих Є. Величество прийме на авдиенциї.

Болгарский мінїстер внїшних справ вислав до румуньского правительства ноту, в котрій заявляе, що всї ті члени македоньского революцийного комітету, котрим вину докаже румуньский слїдчий судия, будуть потягнені до відвічальности, і строго покарані. — Відповідаючи на ту ноту, румуньске правительство домагає ся запевненя, що засуджені революционїсти дїйстно відбудуть свою кару. Дальше візвало румуньске правительство свого аґента в Софії, аби пильнував сеї справи і висилав до Букарешту як найдокладнїйші і вичерпуючі справозданя. Слїдство в справі убийства професора Міґайлеана вже скінчене, а акти будуть відіслані болгарскому правительству, котре тепер має зложити доказ, чи дїйстно острою карою, виміреною македоньским революционїстам, схоче і на дальше удержати добрі зносини з Румунією. В Букарештї говорять, що перед десяти днями болгарский кабінет телеґрафував до князя Фердинанда, пробуваючого в Цель, аби вертав до Болгариї. Князь мав відповісти: „Не хочу панувати над народом, котрий заохочує до убийств. Насамперед зробіть порядок, я відтак верну“. По висланю сеї телеграми князь поїхав до своїх дібр на Угорщинї.

З Шанґаю доносять, що европейскі посольства розпочали з хіньским правительством переговори в тій цїли, аби его представителї вернули до Пекіну. Лїгунчан вислав до престола мемориял з просьбою, аби двір вернув до Пекіну. Рівночасно однак мав письменно звернути ся до віцекороля з Вучану толкуючи ему, що тяжко дораджувати дворови, аби вертав до Пекіну, бо виразною цїлию держав є взяти яко закладників кількох противників реакцийного руху. Коли Лїгунчан дїйстно вислав згаданий мемориял до престола а рівночасно зрадив намір держав, то поворот цісаря до Пекіну є неімовірний. Коли знов Лїгунчан лише дораджував поворот, а не згадував о грозячій дворови небезпечности, уважано би его за зрадника. Хіньске посольство в Вашинґтонї одержало від Лїгунчана телеґраму, в котрій він, повідомляючи о едиктї цїсаря, поручаючім ему поїхати до Пекіну і тим разом з князем Чіном вести переговори — просить держави о опіку і улекшеня в подорожи. Здає ся, що Лїгунчан виїде безпроволочно з Шанґаю.

Times оповіщує сензацийну телеґраму з Пекіну, в котрій робить докори правительству анґлійскому і иншим правительствам европейским що допустили до того, аби Росия займила таке сильне становище в Хінї і в Пекінї. В Пекінї — звучить телеґрама — видко тепер майже лиш российскі войска, що суть вже о много численнїйші, як войска японьскі і анґлїйскі разом. Що день прибувають нові віддїли российских войск так, що вскорі Росия буде мати в Пекінї більше войска як всї инші державы разом. Похід союзних войск через Пекін був триюмфальним походом войска российского, котре ішло на чолї. Times звертає увагу Анґлії, аби ще заки час старала ся зломити перевагу Росиї в Азиї всхідній.

2)

ДВА АНҐЛІЙЦЇ.

(З нїмецкого — Ернеста Райнгольда Яна.)

(Дальше).

Струнка, простенько одїта дама, в мужескім соломянім капелюсї на кучеравій голові, увійшла до комнаты. Хоч двері салї були досить високі, отер ся майже соломяний капелюх при входї тої панї о горішний одвірок. Панї виглядала не конче привітно, бо на еї вид малий Віль почав на ново страшно кричати. Прибувша, окинувши скоро очима комнату, почала так говорити:

— Маю честь бачити пана барона Турнбеля з сином, правда? Називаю ся Аврора Кріппензецер.

При тих словах усьміхнула ся і поклонилась.

— Чим вам можу служити? — спитав пан Турнбель.

Панна відповіла:

— Єсьм предсїдателькою товариства для природного способу житя в Лїндеґ, а що я чула, що ви, пане бароне, подїляете в високій мірі стремленя нашого товариства, то позволила собі відвідати вас.

Панна Аврора говорила острим гірским нарічем.

— Знаменито, моя панї! — крикнув пан Турнбель урадований. — Приходите в сам час. Найдіть менї мамку для мого сина!

Панї подала ся назад.

— Я? — спитала. — Пане я есьм учителькою при школї видїловій!

— Я не потребую школи видїловоі; потребую мамки для сина.

— Але, пане бароне, як ви можете гадати, що я, учителька школи видїловоі ...

— Ви називаете себе предсїдателькою товариства для природного способу житя! Коли не займаете ся гляданем мамок, то замкнїть ваш склад. Мамки, то природнїйша річ, як ваші видїлові школи. Чи то у вас природна річ, що мій син умирає з голоду? Або то чи природна річ, що він пе заедно молоко тигриці?

— Молоко тигриці?.... Ваш син живив ся доси молоком тигриці?

— Очевидно. Але кажу вам, панї, що не потребую нїяких видїлових шкіл.

Панна Аврора знала, що тайна поводженя зависить від упору і влїзливости. Тому відповіла:

— Мимо того, пане бароне, сьмію на підставі того, що чула о способі житя вашого дому, надїяти ся, що ви будете підпирати дїяльність нашого товариства. На пр. з приемностю бачу, що ви тут поломили парасоль, очевидно лише задля здоровля. І ми не любимо парасолїв і відкидаемо всякі такі видумки.

— Очевидно, моя панї — відповів мр. Турнбель і виймив окуляри.

— О, сонце, пане бароне! — запищала Аврора з одушевленем. — Сонце то жерело цїлого здоровля; нема нїчого здоровійшого, як т. зв. сонїшна купіль. Чи ви вже уживали сонїшної купелї, пане бароне? Промінь Гелія, найкрасше сьвітло! каже вже Софокль в своїй історії словесности.

— Yes — відповів мр. Турнбель — в Индиї мав я раз сонїшний удар. Але престол нашого здоровля потребує конче мамки; нехай буде вже й з парасолем. Нехай ваше товариство займе ся і мамками, то я сейчас приступлю до него.

Предсїдателька впевнила, що на найблизших загальних зборах піддасть під голосованє ту, для неї вправдї нову, але безперечно дуже важну справу.

— Вправдї один з наших двох жонатих членів не має дїтий, а панї аптикарева, о скілько я собі пригадую, стоїть більше за мукою Нестлього. Тимчасом зволїть, приймити статути нашого товариства, щоби могли виробити собі понятє....

— Прошу! — сказав мр. Турнбель. — Але будьте такі добрі потримати мого сина, заки я не перечитаю.... Прошу, держіть сильно. Маете? — Він положив їй дитину на руки.

В часї тої розмови стояли Саммі і Том непорушно, як дві статуї, один з правої, другий з лївої сторони дверий. Між тим панна Аврора, при помочи своїх довжезних пальців, держала судорожно подорожний клунок з дитиною, як вояк, що презентує оружиє. — „Як би мене так бачили мої учениці“ — шепнула. — „Але то правдива розкіш держати на руках такого ангелика“. — Але Віль, полежавши хвильку, розглянув ся і вхопив ся рукою за великий кістяний ґузик панни Аврори. Мр. Турнбель, при помочи побільшаючого скла, почав читати статути: „Цїль товариства для природ-

Новинки.

Львів дня 13-го вересня 1900.

— **Склад сенату львівского університету** есть такий: ректором кс. Йосиф Більчевский. проректором др. Володислав Абрагам; деканами: о. др. Йосиф Комарницкий на виділї богословскім, др. Тадей Пілят на виділї правничім. др. Антоній Марс на виділї лїкарскім і др. Казимир Твардовский на виділї фільософічнім, а продеканами кс. др. Людвик Кльос, др. Станислав Ґломбіньский, др. Іван Прус і др. Ігнатий Закшевский; вкінци делеґатами виділів: кс. др. Блажей Яшовский, др. Емануїл Махек і др. Роман Пілят.

— **З перемиської епархії.** Презенти дістали оо.: Йосиф Скобельский на Горбачі, Антін Фолис на Любичу. Теодор Савойка на Селиска, Йосиф Пелехович на Крампну. — Містодеканом канчуцким іменований о. Стефан Сапрун. — Завідательство в Брусні дістав о. Петро Кузик. — Управляючим сотрудником в Мхаві поставлений тамошний сотрудник о. Емил. Миськович. а сотрудництво в Блажові дістав о. Мих. Тагомир.

— **Приватну ґімназию засновують в Жовкві.** Управу має обняти вислужений окружний інспектор шкільний п. Фалькевич. Місто дає на тую цїль 1.000 корон, а решта видатків має покривати ся з оплат учеників, котра буде виносити 10 корон місячно від одного ученика.

— **З'їзд урядників трицяти більших міст** в Галичині, а також з'їзд делеґатів товариства взаїмної помочи урядників міских, відбуде ся дня 29 і 30 с. м. в Станиславові.

— **Фальшівники банкнотів.** На Угорщині виловлено велику шайку фальшівників банкнотів, котрих проводирем есть адвокат др. Золтан Такач. Фальшівники, о скілько доси вислїджено, мали фабрики банкнотів в ріжних сторонах краю. Оногди знайдено пpасу до відбиваня банкнотів у селянина Александра Сабо в Шарошпатаку і его та его сина Емерика арештовано і відставлено до Будапешту. Тайні аґенти поліцийні довідались були, що спільник Такача якийсь Балінґ забрав був пpасу на свій віз і відвіз еї до найблизшої стациї зелїзниці і там надав еї до Шарошпатака. Отже інспектор детективів Єнский поїхав тут з аґентами і там довідав ся від начальника стациї, що послїдними часами одержав там селянин Шабо якусь велику скриню. Єнский пішов тогди до Шаба з своїми людьми і кількома жандармами і зажадав видання скрині. Шабо казав, що еї спалив. Зроблено ревізию і в пивници знайдено машину до відбиваня банкнотів, клїші, папір і краски. Машину ту купив був др. Такач в Липску і привіз до Шарошпатака, де з Шабом і з якимсь Оревець зробили 243 фальшивих соток та пустили в курс. Перед кількома днями виловила поліция в Кракові 20 фальшивих соток і здає ся, що они вийшли з фабрики Такача.

— **Зі́д Городенки** пишуть, що у вечер з дня 6-ого на 7-ого с. м. в селї Луці хтось доси невислїджений задушив ликом стару жидівку в еї власній хатї. Убийство сповнене імовірно за-для рабунку, бо кажуть, що жидівка все носила при собі на грудях гроші; де-хто каже, що душегуб зрабував около тисяч зр. Замордована жидівка мала заробок з випасу гусий. — В тім-же селї тиждень передше згоріла одна необезпечена хата; огонь взяв ся мабуть із шопи, де ґаздиня висипала попіл.

— **Другу крадіж** в „Народній Торговли" в Самборі сповнено дня 2 с. м. над ранком. Вже не через пивницю, але через вікно з подвіря дістав ся злодій до середини торговлї. Найперше підважив він колодку зелїзом, витягнув шрубу, вийняв шгабу. відважив віконницю, вибив дві шиби, відкрутив засуву і влїз до середини торговлї. В шуфлядї найшов злодій лише 24 корон і їх забрав, почтових значків не рушав, але зі скринки, яку оставив в торговли студент Матковский, забрав біле і одежу. Спосіб, яким послугує ся злодій вже другий раз, щоби дістати ся до середини торговлї, показує, що то вже старий злодій, а не який дилетант.

Штука, наука і література.

— **„Учителя"**, ч. 16 і 17 з дня 5 вересня 1900 містить: „Міжнародовий з'їзд в справі фізичного виховання молодіжи"; — „500-лїтний ювилей друкарства"; — „Роля студента в Данії; — „Про задержуване учеників в школї по науцї, яко средство караня"; — „Про потреби плеканя здоровля в народній школї"; — „Як мужики увільняють дїтий зі школи"; — „Прогулька шкільної молодіжи і концерт в честь Шевченка в читальни в Карапчеві"; — „Повітова конференция учительска в Черніецях"; — Фонд для бідних школярів"; — „Жіноча освіта"; — „Яким занятєм повинен сільский учитель свій час виповняти"; — „Братска ліґа дїтий у Франциї"; — „Із справоздань середних шкіл"; — Всячину і Оповіщеня.

Господарство, промисл і торговля.

— **В Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер"** прибуло в місяци серпни с. р. 12.715 важних поліс на суму 11,511 290 корон обезпеченої вартости з премією 100.208 корон 90 сот. Разом від 1 січня до кінця серпня видано 57.119 важних поліс на суму 58,880.681 корон з премією 514 093 корон 17 сот.; попереднього року за той сам час було 49.648 важних поліс на суму 52,253.522 корон з премією 446.245 корон 92 сот. т. е. сего року о 7.471 поліс і 67.847 корон 15 с. премії більше.

Шкід в серпня с. р. було 144 случаїв; з котрих 108 приключило ся в послїдних 10 днях серпня; значнїйші шкоди і більші пожари, котрі діткнули наше Товариство, були в Угнові пов. равского (21 членів на 31 полісах) в Лучицях пов. сокальского (15 чл.) в Руді пов. бобрецкого (11 чл.). в Поручині пов. бережаньского (9 чл.), в Белзї (6 чл.), в Княгинині пов. Станиславівского і Плетеничах пов. перемиского (6 чл.)

ного способу житя...." Уважати на дитину, Саммі! Пані держить еї в цїлком неприродний спосіб.... „есть виступати в приватнім і публичнім житю против всього неприродного.... Моя пані, голову держить ся безусловно до гори!.... Члени товариства носять.... (подивив ся на панну Аврору) відповідаючу природї одїж. Члени-женщини.... гм, гм, не будьмо невічливі.... Для природного розвитку тїла у всіх напрямах... Чого сьмієте ся, Саммі?.... конечні правильні проходи, вандрівки.... з моїм сином не уміє ходити! Проклята та німецка мова!.... Пані, мій син не патик! Саммі і Том, станьте по боках!.... Дивні звичаї. О, о, і поцїлуї строго заборонені. Саммі, не сьмійте ся!.... Бо коли зважити...." Здавало ся, що зміст зацїкавив его, бо встав, приступив до вікна і читав дальше тихо.

Але малий грубий Віль був тяжкий; сильні руки панни Аврори почали дрожати, бо она держала їх простягнені наперед себе. Саммі і Том, що доси стояли по боках панни Аврори, як їм їх пан велїв, уважали на Віля. Але що Віль, котрий доси приглядав ся окулярам старої панни, почав кривити ся, дав Саммі Томови знак. Том усьміхнув ся. Раз, два, три і они піднесли крісло разом з панною до гори і почали ним гойдати у воздусї заслоняючи вільною рукою дитину, аби не упала. Аврора на дармо кидала гнївні погляди на обох великанів.

Нараз пан Турнбель почав знов бурмотїти під носом, не відриваючи очий від книжки: „Лік, отруя.... книжку написала.... власним накладом, цїна пять франків, можна дістати разом з кількома випробованими ліками ростинними у панни Аврори Кріппенвецер.... За ті статути належить ся десять франків".

— Ага — сказав старий півголосом до себе — до першої книжки треба додати відповідні средства, аби цїль авторки була осягнена. До другої книжки додає ся добра цїль, аби осягнути потрібні средства. Знаменито! Який прекрасний плян!

Усьміхаючись витягнув мошонку з грішми і відозвав ся до панни Кріппенвецер:

— Моя пані, чудую ся над знаменитим устроєм вашого товариства. Ви ґеній. Приміть, прошу, той даток.... Боже я забув на Віля! — крикнув обертаючись. Але Саммі успокоїв его:

— Віль спить, прошу пана. Мр. Турнбель мусить ему частїйше читати з тої книжочки!

Панна Аврора скочила гнївно з крісла коли его слуги легко поставили на землю, взяла одною рокою подавану золоту монету, а другою віддала хлопця.

— Щось такого справдї ще менї не лучило ся! Носити мене як який мішок — крикнула до служачих.

— О, прошу пані — відповів Саммі — ваш тягар був легкий. Як Віль наїсть ся то важить більше.

Золота монета в руках панни Аврори успокоїла еї.

— На всякий спосіб — сказала до пана Турнбеля — я щаслива, що придбала нашому товариству такого розумного і впливового члена. Дякую вам, пане бароне!

Але Саммі сказав до Віля:

— Бідний хлопець, я ручу прошу пана, що він має синцї від сповпів престола здороля.

В тій хвили отворили ся двері сусїдної комнати і звідтам вийшла молода дама та взяла дитину на руки. Дама була дуже хороша.

— Вілю, бідна дитинко! — скрикнула.— Що тобі стало ся? Невірна Беттіна покинула тебе; наші надії, що ти научиш ся в першім роцї житя говорити по латинї пропали. Бери з того науку, хлопче, і не залюблюй ся нїколи більше в романьских дївчатах. — При тих словах поцїлувала дитину в головку.

По лици пана Турнбеля пересунув ся усьміх вдоволеня і він сказав:

— Ви наш добрий ангел, панно Роґґенгавзен! Він спить, а сон так само добрий як їда, сказав пес, коли украв свому сплячому панови ковбасу. В нагороду даю вам: Воздух, воду і цитриновий сок, три великі ліки.

Він подав панні Роґґенгавзен одну з брошур, які одержав від предсїдательки товариства для природного способу житя. Панна Роґґенгавзен, що бачила відходячу високу дому, голосно засьміяла ся:

— Отже женьский домашний лїкар! Обіцюю собі богато по нїй. Она здаєть ся винайшла свої ліки головно для мотилїв.

Коли то всьо діяло ся, сидів братанич властителя замку, пан Роберт Турнбель в иншій комнатї і писав лист до приятели в Цїриху. Комната Роберта Турнбеля виглядала як кабінет якого природознавця. На однім столику коло вікна був уставлений дорогий мікроскоп, а на другім стояли і лежали по части уложені в малі бляшані і деревляні скринки всїлякі плитки скла і фляшочки. В комнатї чути було дивний, острий сопух, немов від амоняку, хоч всї вікна були поотвирані. Високі і широкі шафи з книжками стояли попід всї стїни а між ними висїли красками роблені рисунки, що для звичайного чоловіка були дуже нудні, бо всї показували одно: якісь точки або лїнійки зібрані в більші або менші купки. Але колиб був учений приглянув ся тим рисункам, був би найшов на них найбільших ворогів людскости, найріжнїйші роди заразників недуг, які під назвою мікробів непокоять і полошать цїлий сьвіт.

Лист який пан Роберт Турнбель писав, звучав так:

„Дорогий Гарри! За прислане твоїх хороших холеричних бацилів сердечно дякую. Пересилаю послїдні аркуші коректи моєї працї про отрую гадини і прошу тебе переслати їх до редакциї як найскорше. Мушу і на будуче послугувати ся твоїм посередництвом, бо всї почтові посилки перезирає стрий і моглоби прийти до питань, які викрили би ему мою небезпечну роботу, або що найменше довели би мене до великих клопотів. Під твоєю адресою не підозріває нїчого злого. Пиши твоє імя все великими буквами на листах і почтових пересилках; тодї дістану їх неотвертими. — Страх перед зараженєм дійшов у мого стрийка, що перед народженєм его сина був найрозумнїйшим чоловіком, до правдивої божевіль-

Всіх шкід від початку року до кінця серпня було 594 шкід, з котрих 552 вже виплачено, 16 шкід находить ся в ліквідації, а виплату 26 відшкодовань (в сумі 14.400 кор. — сот.) на разі з причин правних здержано.

Сума всіх тих шкід разом з коштами ліквідації виносить brutto 314.697 корон — сот., а по потрученю части реасекурованої лишає ся на власний рахунок 156.633 корон — сот.

Фонд резервовий з кінцем серпня виносить 289.731 кор. 55 сот.

— **Рахунок Товариства взаїмного кредиту „Дністер“ у Львові**, стоваришеня зареєстрованого з обмеж. порукою, за місяць серпень 1900.

I. Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Уділи членів . . .		73.306·55
2. Фонд резервовий . . .		6.727·92
3. Специяльна резерва страт .		758·83
4. Вкладки щадничі:		
а) Стан на початку серпня 1900 .	713.902·52	
б) вложено в серпни . . .	40.610·15	
разом	754.512·67	
в) вибрано в серпни . . .	23.035·30	
позістає з кінцем серпня . .		731.477 37
5. Сальдо прц. (побраних) . .		25.907 49
6. Непіднята дивіденда за р. 1897, 1898 і 1899 . . .		2.886 16
7. Кошти спору . . .		141 32
8. З рахунку ріжних сторін .		479 92
9. Кредит банковий (в Банку кр.)		5.000 00
10. Рахунок біжучий з Тов. обезп. „Дністер“ . . .		3.500 00
Сума .		850.185 56

II. Стан чинний:

		Кор. сот.
1. Позички уділені:		
а) стан на початку місяця серпня .	752.105·58	
б) уділено в серпни	15.360 00	
разом	767.465·58	
в) сплачено в серпни	7.631·02	
Стан з кінцем серпня . .		759.834 56
2. Готівка в касі з д. 31/8 1900 .		3 349 06
3. Цінні папери фонду резервового і инші		62.067 00
4. В щадници почтовій (оборот чековий)		3.704 17
5. В инших товариствах і банках		13.556 74
6. Рахунок біжучий з Тов. обезп. „Дністер“		
7. Сальдо коштів адміністрациї .		7.674 03
Сума .		850.185 56

Членів прибуло 20, убуло 7, оставало з кінцем серпня 1900 всіх членів 1.882 з 1.953 деклярованими уділами в сумі 97.650 кор.

Стопа процентова від вкладок 4 проц.; — від позичок уділюваних з провізиєю на кошти адміністрациї $6^1/_2$ проц.

ТЕЛЄГРАМИ.

Віденъ 13 вересня. Вибори до ради державної в Австриї горішній і Зальцбурзї розписано на час від 3 до 15 січня.

Букарешт 13 вересня Як зачувати румуньске правительство поручило своему представителеви в Софії, аби на случай невиповненя болгарским правительством всіх жадань Румунії, зажадав своїх пашпортів і виїхав з Болгариї.

Софія 13 вересня. Кн. Фердинанд занехав подорожи до Царгороду і має вернути вже нинї до Софії.

Париж 13 вересня. В Сантандер в Іспанії арештовано прибувшого з Америки анархіста, родом Голяндця, що мав допустити ся замаху на президента Любета.

Тієнтсін 13 вересня. Відділ союзних войск зложений з 4000 людий, вирушив вчера з Пекіну на полуднє, аби викинути ворохобників з їх становищ з під Ченгайсієн і Тілїє. Відділ забрав з собою дуже богато муніциї.

Льондон 13 вересня. Standard доносить з Шанґаю, що 60.000 хіньского войска іде тепер на північ, вздовж великого каналу, щоби увільнити цїсаря, а 47.000 хіньского войска має стояти на полудни між Пекіном а Тієнтсіном і виступити против европейских войск.

Льоренцо Маркез 13 вересня. Президент Кріґер і кількох висших урядників Трансвалю прибуло сюди і схоронили ся у голяндского посла.

Курс львівский.

Дня 12-ого вересня 1900.	платять	жадають
	К. с.	К. с.
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	638·—	648·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	360·
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	528·—	535·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	150·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	480·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	90 60	91·30
Банку гіпот. 5% преміов.	109·30	110·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	98·30	99·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв. .	92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	92·—	92·70
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	92·—	92.70
„ „ 4% льос. в 56 літ.	89·70	90·40
III. Облїґи за 100 зр		
Пропінацийні гал.	95·50	96·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	100·50	101·20
„ „ „ „ $4^1/_2$%	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	102·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	90·80	91·50
„ м. Львова 4% по 200 кор.	88·70	89·40
IV. Льоси.		
Міста Кракова	68·50	72·—
Міста Станиславова	140·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденьский)	42·65	43·55
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	20·75	21·75
Італ. черв. хрос. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архікн. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	63·—	65·—
Базиліка 10 К. (Курс віденьский)	12·75	13·50
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	6·50	8·—
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	8·50	10·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·50
Рубель паперовий	2·54	2·58
100 марок німецких	118·—	118·60
Доляр америк.	4·80	5·00

Надіслане.

ности. Пишу до тебе при замкнених дверех, бо колиб він знав, чим я займаю ся і що я в найблизшім часї заберу ся до розсліду скаженини, то викинув би мене як жебрака на улицю. Мої звірята потрібні до розслідів, держу і годую на бальконї одної старої салї, куди він ніколи не заходить. Поздорови професора Ґоля і відвідай вскорі Твого

Роберта Турнбеля“.

Скінчивши і запечатавши лист, Роберт написав на нїм таку адресу: „До пана Гарри Гардїого, студента ботаніки, в Ціриху, Сільке 115“. Коли вийшов з листом до сусїдної великої салї, аби післати Саммі'ого на почту, увійшов другими дверми его стрий, що хотів его тут, де він звичайно пересиджував, відвідати.

— Любий Роберте — сказав старший Турнбель — я хотів тебе просити, аби ти ще раз тому малярови на долинї.... До чорта, ти нічого не чуєш? — перебив нараз старий свою мову і почав нюхати у воздусї. — Поганий сморід! То та проклята фабрика мила так затроює воздух. Подиви ся на той дим, що знов з комина тягне просто до нас! — Він показав на слабий стовп диму, що виходив з комина фабрики. — Напишиж зараз тому упертому Швабови і давай ему замість трийцять — пятьдесять тисяч франків за то затроєне гнїздо. То конче треба знищити. Не лиш саджа затроює легкі мому синови, але й товщ сухітничої худоби піднимає ся з попелом і дістає ся до грудий.

Роберт силував ся, аби не розсьміяти ся і відповів:

— Ей, менї не здаєть ся, аби то було таке небезпечне, але коли хочете, то я ще раз навяжу переговори з паном Фінком.

— Напиши до него і спитай цїлком просто, кілько хоче. Той отруйник мусить звідси піти! Мій син не буде вудити ся в коминї.

— Зараз напишу — сказав братанич.

— Ще щось, Роберте... Що ти гадаєш о паннї Роґґенгавзен? Чи я помиляю ся? Як я замітив, то ти здаєть ся радо говориш з нею.

— Она жива і розумна женщина, не перечу. Але коли я займаю ся нею, то роблю се лиш задля вас, любий стрийку. Виж самі просили мене бути вічливим супротив дочки вашого приятеля і не дати їй відчути, що она тут напів служниця.

— Так, то правда! І я не маю найменшої причини жалувати, що приймив до мого дому Елеонору. В нашім цїлковитім відокремненю від добірного товариства она для моєї жени неоцїнена. Часом жаль менї єї. Коли погадати, що она в такім віцї, коли чоловік найбільше гадає о товаристві і забавах.... Ах, та фабрика!

Роберт незамітно підсунув крісло під двері своєї тайної робітні, котру крім того ще перед тим замкнув на ключ і відповів:

— Панна Роґґенгавзен заслугує на тї похвали. Не кожда молода шляхтянка буде така мила і природна на такім незавиднім становищи.

— Що она бідна, ти на то не зважай!... То всьо що я мав тобі о нїй сказати.

— Стрийку, менї здаєть ся, що ви разом з стрийною змовили ся і робите замах на мою особисту вільність.

— Справдї, ми дуже тїшились би, коли би дістали таку братаницю, що так добре надавалась би до нашої родини, як та люба дитина.

Сказавши то мр. Турнбель старший вийшов з комнати, лишаючи тайного природника самого.

Зараз по тім отворили ся тайні тапетові двері і в них появило ся хитре лице Саммі'ого; він осторожно увійшов до середини. В лївій руцї державв велику зелену фляшку і тихо ступав на пальцях.

— Пішов? — шепнув. — Ви пересаджуєте! Побачите, що наші бактериольоґічні розсліди дуже погано скінчать ся. Вчера занюхав нашу стайню кріликів. О! его ніс ліпший як якого гончого пса; він зачує пушку табаки на сто миль, не то нашу менажерию.

(Дальше буде)

За редакцию відповідає: Адам Кравецкий

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши **„Внучок“** — А. Мечника **„Ованес Огана“** — К. Лясковского **„Зужитий“** — Ст. Аріеля **„Улуди“**

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ“ передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім році істнованя буде виходити під тим самим як доси літератским напрямом, з задержанєм і на будуче дотеперішного отрудництва в специяльних відділах видавництва.

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись независимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює їй практичну хосенність стверджевої вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань уліпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всї проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дїйстними доказами признаня, становлячими для редакциї цїнну заохоту до постійности на обібраній дорозї.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким зобовязанем, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нині вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дїйстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тїни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нині сказати о дусї і напрямі нашої працї на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безпереривного постійного забезпеченя сотрудництва нашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділї белєтристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маєм запевнені працї: *Мариї Родзєвичівної*, *Віктора Гомулицкого*, *Володислава Ст. Рей монта*, *Севера (Ігн. Мацїйовского)*, *Володислава Уминьского* і многих инших.

В відділї поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского*, *Миріяма*, *Лянгого*, *Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слїдуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта
повість п. з.:
І по многих днях. — І по многих лїтах....

Севера
повість п. з.:
Леґенда.

Услівя передплати разом з премією:

У Львові і Кракові:

Чвертьрічно	1 зр. 80 кр.
Піврічно	3 зр. 60 кр.
Річно	7 зр. 20 кр.

В Галичині з почтовою пересилкою;

Чвертьрічно	2 зр. 20 кр.
Піврічно	4 зр. 40 кр.
Річно	8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА І ГАЛИЧИНИ приймає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).